

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Igaviku suured annid: Jeesuse Kristuse lepitus, ülestõusmine, taastamine

Vanem Gerrit W. Gong
Kaheteistkümne Apostli Kvoorum

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful

Me leiame ülestõusmispühades ja Jeesuses Kristuses rahu, arengu ja kuulumise – selle, mis on püsivalt tõeline ja rõõmus, õnnelik ja igavene.

Aastaid tagasi õppis meie varahommikune evangeeliumiklass piiblisalme pähe. Loomulikult tõmbasid mind enda poole lühikesed salmid. Nende seas oli Johannese 11:35 – kõige lühem salm pühakirjades, ainult kaks sõna – „Jeesus nuttis”.

See, et Jeesus nutab kurbusest ja rõõmust, annab minu jaoks tunnistust imelisest tõsiasjast: taevalik Jumala Poeg tuli füüsilisse surelikkusesse ja õppis vastavalt lihale, kuidas alati meiega olla ja meid õnnistada.

Kui me nutame leinast või rõõmust, mõistab Jeesus Kristus meid täiuslikult. Ta saab olla kohal hetkedel, mil me kõige rohkem vajame igaviku suuri ande – Jeesuse Kristuse lepitust, ülestõusmist ja taastamist.

Maarja ja Marta nutavad taga oma venda Laatsarust, kes oli surnud. Kaastundest liigutatud Jeesus nutab. Ta äratas Laatsaruse ellu.

Jeesus vaatab paasapäha eelõhtul Jeruusalemma. Ta nutab, suutmata oma rahvast kokku koguda, nagu kana kogub oma tibusid. Täna annab Tema lepitus meile lootust, kui kurvastame selle pärast, mis oleks võinud olla.

Viinamäe isand nutab, kui Ta küsib oma teenijatelt, kelle hulka võime ka meie teenivate vendade ja õdedena kuuluda: „Mida rohkemat ma oleksin saanud oma viinamäe heaks teha?”

Kaotusvõlu Maarja seisab haua juures. Jeesus küsib õrnalt: „Miks sa nutad?” Ta teab: „Õhtul jääb nutt varaks, kuid hommikul on hõiskamine!” Ülestõusmine toob koidu kõigile.

Kui ustav rahvahulk Mormoni Raamatut

multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He weeps.

"And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

"And when he had done this he wept again."

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. "I would give anything to see her again," he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, "Todos mis hijos están aquí en el templo hoy" — "All my children are here in the temple today." Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, "Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members."

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. "For fifty years," the widow sobbed, "I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark."

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind

maadel Tema juurde tuleb, on Jeesuse rõõm täielik. Ta nutab.

„Ja ta võttis ükshaaval nende väikesed lapsed ja õnnistas neid ja palus Isa nende eest.

Ja kui ta oli seda teinud, ta nuttis taas."

See on ülestõusmispüha Jeesuses Kristuses: Ta vastab meie südame igatsustele ja meie hinge küsimustele. Ta pühib ära meie pisarad, välja arvatud meie rõõmupisarad.

Kui meie pisarad voolavad, vabandame vahel piinlikkust tundes. Kuid teadmine, et Jeesus Kristus mõistab elu valusid ja rõõme, võib anda meile jõudu, mis on suurem meie enda jõust, kui me kogeme nii kibedat kui ka magusat.

Lõuna-Ameerikas valab isa pisaraid. Tema elusäde, tema väike tütar, on surnud. „Ma annaksin kõik, et teda uuesti näha," nuuksub ta mu käte vahel. Ka mina nutan.

Puebla Mehhiko templi pühitsemisel niisutasid rõõmupisarad kalli õe nägu. Tema näojoontest kiirgab usku ja ohverdust. Ta ütleb: „Todos mis hijos están aquí en el templo hoy" — „Kõik mu lapsed on täna siin templis." Issanda kotta kogunenud põlvkonnad toovad rõõmu- ja tänu-pisaraid.

Julmas kodusõjas tegid perekonnad ja naabrid üksteisele sõnuleletamatuid koledusi. Kibeduse pisarad annavad aegamööda teed lootusele. Naine ütleb väriseval häälel: „Naaber, enne kui ma hauda lähen, tahan, et sa teaksid, kust leida oma kadunud pereliikmeid."

Särav pruut ja kena peigmees pitseeritakse Issanda kojas. Pruut on 70-aastane, nagu ka peigmees. Kaunis pruut on seda päeva vääriliselt oodanud. Ta keerutab häbelikult pruutkleiti siia, siis sinnapoole. Valasime rõõmupisaraid. Jumala töötused on täitunud. Tema lepingud toovad õnnistusi.

Leseks jäänud õde külastades sai noor Boyd K. Packer liigutava õppetunni. Pärast erimeelsusi abikaasaga oli õde teinud viimase haavava märkuse. Sel päeval võttis ootamatu õnnetus tema abikaasalt elu. „Viiskümmend aastat," nuuksus lesknaine, „olen ma elanud põrgupiinades, teades, et viimased sõnad, mida ta mu huultelt kuulis, olid see salvav, kiuslik märkus."

Ülestõusmispühad Jeesuses Kristuses aitasid meil parandada, leppida ja korda saada oma suhted mõlemal pool eesriiet. Jeesus võib kurbust ravida; Ta suudab tuua andestust. Ta võib vabastada meid ja teisi sellest, mida meie või nemad

us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my

oleme öelnud või teinud ja mis meid muidu ahelatesse vangistavad.

Ülestõusmispühad Jeesuses Kristuses lasevad meil tunda Jumala heakskiitu. See maailm ütleb meile, et oleme liiga pikad, liiga lühikesed, liiga kogukad, liiga kleenukesed, et me pole piisavalt targad, ilusad ega vaimsed. Jeesuse Kristuse kaudu vaimselt muutudes pääseme kurnavast perfektsionismist.

Ülestõusmispühade rõõmus laulame: „Võitu surmast Kristus saan'd. inimesed vabastan'd." Kristuse ülestõusmine vabastab meid surmast, ajalistest nõrkustest ja kehalistest ebatäiustest. Jeesuse Kristuse lepitus taastab meid ka vaimselt. Ta veritses igast poorist, justkui verepisaraid nuttes, et aidata meil pääseda patust ja eraldatusest. Ta ühendab meid terviklike ja pühadena taas üksteise ja Jumalaga. Jeesus Kristus taastab külluslikult kõik head asjad – mitte ainult seda, mis oli, vaid ka seda, mis saab olla.

Jeesuse elu ja valgus tunnistavad Jumala armastusest kõigi Tema laste vastu. Kuna Jumal, meie Isa, armastab kõiki oma lapsi igal ajastul ja maal, leiame Tema armastava kutse tulla, et leida Temas rahu ja rõõmu paljudes traditsioonides ja kultuurides. Ükskõik kus, millal ja kes me ka poleks, jagame jumalikku identiteeti sama Looja lastena. Sarnases vaimus jagavad islami, judaismi ja kristluse järgijad religioosset pärandit isa Aabrahamis ja lepingulist sidet Vana-Egiptuse sündmuste kaudu.

Isa Aabraham tuli Egiptusesse ja teda õnnistati.

Egiptuses orjaks müüdnud Joosep teadis, et vaarao unenägu tähendas seitset külluseaastat, millele järgnes seitse nälja-aastat. Joosep päästis oma pere ja rahva. Joosep nuttis, kui nägi Jumala suuremat plaani, mille kohaselt kõik asjad kokku sünnivad nende heaks, kes peavad oma lepinguid.

Mooses, kes kasvas üles Egiptuses vaarao majapidamises, sai ja hiljem taastas võtmed Jumala laste kokkukogumiseks.

Prohvetlikku kuulutust täites otsisid Joosep, Maarja ja väike Kristuslaps pelgupaika Egiptuses. Kairos ütleb üks vaga moslem aupaklikult: „Koraan õpetab, et Joosep, Maarja ja Jeesuslaps leidsid minu kodumaal kaitset ja varjupaika. Minu kodumaal sõi Jeesus väikelapsena meie toitu, astus oma esimesed sammud, ütles oma esimesed sõnad. Usume, et siin, minu riigis, painedusid puud madalale, et anda Talle ja Tema

country blessed our people and land.”

God’s plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ’s Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God’s authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went

perele vilja. Tema kohalolek minu riigis õnnistas meie rahvast ja maad.”

Jumala moraalse ja ajaliku valikuvabaduse plaan võimaldab meil õppida oma kogemuste põhjal. Mõned meie suurimad eluõppetunnid pärinevad asjadest, mida me kunagi ei valiks. Armastuses laskus Jeesus Kristus allapoole ja tõusis kõrgemale kõigist asjadest. Ta tunneb rõõmu meie jumalikust võimest olla loovad ja rõõmsad, lahked ilma tasu lootmata, uskuda meeleeparanduseks ja andestuseks. Ja Ta nutab kurbusest meie inimlike kannatuste, julmuse ja ebaõigluste üle – mis sünnivad sageli inimeste valikute tulemusena –, nagu nutavad ka taevad ja koos nendega ka taeva Jumal.

Iga ülestõusmispühade kevad annab tunnistust vaimsest sündmuste jadast, mis on osa Jeesuse Kristuse jumaliku lepituse, ülestõusmise ja taastamise mustrist. See püha ja sümboolne kokkulangevus ei toimu juhuslikult ega ole kokkusattumus. Palmipuudepüha, püha nädal ja ülestõusmispüha tähistavad Kristuse lepitust ja ülestõusmist. Nagu täna, tähistame iga aasta 6. aprillil Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku asutamist ja organiseerimist. See taastamine on põhjus, miks koguneme iga aprilli esimesel pühapäeval üldkonverentsile.

Taastamine saabus ka siis, kui ülestõusnud Jeesus Kristus, Mooses, Eelijas ja Eelija andsid äsja pühitsetud Kirtlandi templis tagasi preestriluse võtmed ja volitused 1836. aasta ülestõusmispühapäeval. Sel päeval selles kohas sai taastatud Jeesuse Kristuse Kirik Jumala volituse ja õnnistustega koguda kokku Tema lapsi, valmistada Tema lapsi ette naasma Tema juurde ja liitma peresid kokku igaveseks. Sel päeval toimunud taastamine viis täide prohvetliku kuulutuse, leides aset päeval, mis langes kokku ülestõusmispüha ja paasapühaga.

Lisaks Kirtlandi templile külastasin hiljuti Ohio osariigis mitut püha paika, kus prohvet Joseph ja teised nägid nägemuses Jumalat, meie Isa, ja Tema Poega Jeesust Kristust. Prohvet Joseph nägi, milline on taevas. Taevas päästab Taevane Isa Jeesuse Kristuse kaudu „kogu tema kätetöö” hiilguse kuningriigis. Ainsad erandid on need, kes teadlikult „salgavad Poja pärast seda, kui Isa on tema ilmutanud”.

Kui tema surelik teenimistöö algas, kuulutas Jeesus välja oma missiooni õnnistada meid kõiki kõigega, mida oleme valmis vastu võtma – igal ajal, igal maal ja igas olukorras. Pärast 40-päevast

into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

paastumist läks Jeesus sünagoogi ja luges: „Is-sanda Vaim on minu peal; seepärast on ta mind võidnud kuulutama evangeeliumi vaestele; ta on mind läkitanud tervendama neid, kelle süda on murtud, kuulutama vabakssaamist seotuille ja nägemist pimedale, laskma rõhutuid vabadusse.”

Vaased, murtud südamega, seotud, pimedad, rõhutud – need oleme meie kõik.

Jesaja raamat jätkab Messia töotust lootusest, pääsemisest ja kindlusest sõnadega: „[Tasu] Siioni leinajaile, andes neile laubaehete tuha asemele, rõõmuõli leina asemele, ülistusrüü kustuva vaimu asemele.”

Ja seega hüüame me ühes: „Mina rõõmutsen väga Jehoovas, mu hing ilutseb mu Jumalas, sest ta on mind riietanud päästeriietega, katnud õigusekuuega.”

Igal ülestõusmispühal tähistame sümbolse tervikuna igaviku suuri ande Jeesuse Kristuse kaudu: Tema lepitust, Tema sõnasõnalist ülestõusmist (ja lubadust meie ülestõusmisest), Tema viimse aja Kiriku taastamist preesterluse võtmete ja volitusega õnnistada kõiki Jumala lapsi. Me rõõmustame päästeriiete ja õigusekuue üle. Me hüüame: „Hosianna Jumalale ja Tallele!”

„Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu!”

Leidku igäüks meist Jeesuse Kristuse lepituses, ülestõusmises ja taastamises rahu, arengu ja kuulumise – selle, mis on püsivalt tõeline ja rõõmus, õnnelik ja igavene. Seda ma palvetan Tema pühal nimel, Jeesuse Kristuse nimel, aamen.